Dies i dies | 20 | Actualitzat el 10/05/2011 a les 07:00

Barça

Vagi per endavant que sóc de l'equip del meu barri: el Barça. Quan era petit, els diumenges a la tarda mon iaio em colava al camp, i allà, entre la flaire inoblidable dels purs habans, veia com escalfava Maradona, com corria Rojo, com fintava Carrasco, com feinejava al mig del camp Esteban, com s'insultava el refri? Avui els meus fills saben què és el Barça quan encara no saben què és el futbol.

Ja es poden queixar teatres i restaurants. **Gardel, Serrat, Espinàs, Guillermina, Mercadante** i **Marchetti** han escrit lletres i músiques amb passió blaugrana. Exposat això, també he de dir que un any, coincidint amb un Madrid-Barça, em va tocar anar a escoltar **Zakir Hussain** al Festival de Músiques del Món de L'Auditori, i que quan Iniesta va marcar a Stamford Bridge jo era també a L'Auditori escoltant el maradonià **Andrés Calamaro**. Van ser dos bons concerts, plens de públic i bones vibracions. Vaig sobreviure. Vaig arribar a casa i vaig veure totes les jugades repetides i comentades pel davant i pel darrere.

Ara llegeixo que el Primavera Sound prepara pantalles gegants i que **Manel** avança d'hora (a les sis de la tarda!?) el seu concert el dia de la final de la Champions. Tothom pot fer el que cregui convenient, però sempre serà més elegant i professional fer com el Barça de Guardiola: jugar a l'hora convinguda amb la gent disponible.